

Iedereen draagt bij naar eigen vermogen

- Lagere lasten op arbeid 2
- Een eerlijke bijdrage van vermogens 3
- Een vennootschapsvorm om te ondernemen, niet om te optimaliseren 5
- Eenvoud leidt tot rechtvaardigheid 6
- Eerlijke bijdrage van multinationals 7
- Fiscale fraude en ontwijking 8

Een samenleving met meer gelijkheid tussen mensen, is een gelukkige samenleving. Dat is niet alleen zo voor de minstbedeelden, maar voor de hele bevolking. Het beperken van ongelijkheid is rechtvaardig, goed voor de planeet, het maatschappelijk weefsel en de welvaart. Een belangrijk deel van de herverdeling vindt plaats door de manier waarop elk van ons bijdraagt aan collectieve voorzieningen, overheidstaken en de sociale zekerheid. Daarbij hanteren we het draagkrachtprincipe. De sterkste schouders dragen de zwaarste lasten. Dit houdt in dat wie meer heeft een hogere gemiddelde belastingdruk kan dragen dan wie weinig heeft. Ondanks de ruime steun voor dit eenvoudige principe van progressieve herverdeling, komt het toch steeds meer onder druk.

Zo is de progressiviteit vaak beperkt tot het arbeidsinkomen, waarbij ons land deel uitmaakt van het kransje landen met de hoogste belastingdruk op arbeid. De ongelijkheid in vermogens en inkomen uit vermogen is vele malen groter en toch ontsnapt het vaak aan een billijke bijdrage, vooral bij de superrijken. Groen wil vermogenswinsten mee progressief belasten. We maken een einde aan de anomalie van de onbelaste meerwaarden op aandelen.

Ook multinationals dienen bij te dragen naar eigen vermogen. Sommige bedrijven kunnen met winsten schuiven en van buitensporige gunstregimes genieten. Dit creëert een ongelijk speelveld voor bedrijven en sectoren die wel een hogere winstbelasting betalen. Ons land dient mee aan de kar te trekken voor een eerlijke bijdrage van de multinationale bedrijven dankzij het invoeren van een doortastende minimumbelasting met de OESO-landen. Daarnaast voorzien we op Europees niveau een structureel instrument om overwinsten te belasten. Onvoorziene winsten die bijvoorbeeld het gevolg zijn van een oorlog, worden daardoor aan een hoger percentage belast.

De complexiteit van onze belastingen en sociale bijdragen zorgt ervoor dat mensen met eenzelfde draagkracht, toch anders belast worden. Inkomsten kunnen worden ondergebracht in een vennootschap of worden gunstiger behandeld in de vorm van voordelen alle aard. Die uitholling van de belastbare basis hakt stevig in op het draagkrachtprincipe omdat vooral hoge inkomens vlot de weg vinden in het fiscale doolhof.

Tot slot ondergraven fiscale fraudeurs en ontwijkingsmogelijkheden alle vertrouwen in een rechtvaardige wereld. Voor onze overheden moeten dit topprioriteiten zijn. In de Pandora Papers in 2021 doken meer dan 1.000 rijke Belgen op in offshore constructies. Zowel internationaal als nationaal willen we zwaar optreden tegen fiscale ontwijking en ontduiking.

De voorbije jaren werd heel wat studiewerk verricht en werden duidelijke adviezen geformuleerd voor een eenvoudiger, neutraler en rechtvaardiger belastingstelsel. De federale regering slaagde erin enkele bescheiden verschuivingen en vereenvoudigingen te realiseren en de fiscus slagkrachtiger te maken. Echter, een bredere fiscale hervorming bleef uit onder druk van gevestigde belangen.

Groen wil de komende legislatuur het scheefgetrokken belastingstelsel terug rechtvaardig maken.

Lagere lasten op arbeid

Groen strijdt voor lagere lasten op arbeid zodat wie werkt op het einde van de maand meer netto overhoudt. De voorbije legislatuur verhoogden we de werkbonus en verlaagden we de bijzondere bijdrage sociale zekerheid (BBSZ). De grootste koopkrachtverhoging leggen we bij lage en middelhoge lonen. Dat maakt niet enkel een groot verschil voor de gezinnen die het financieel moeilijk hebben maar zorgt ook voor de grootste jobgroei. De lastenverlaging op arbeid moet gefinancierd zijn. Dit doen we dankzij een verschuiving naar vermogens en een verbreding van de belastbare basis.

Op het federale niveau breiden de werkbonus uit zodat de sociale bijdragen voor een ruimere groep werknemers lager liggen dan vandaag. Dankzij een tragere afbouw van de vermindering houden lage inkomens een groter deel van het extra loon over wanneer ze meer gaan verdienen. Wie zich onder de armoedegrens bevindt, hoeft geen belastingen te betalen. Voor de bijzondere bijdrage sociale zekerheid (BBSZ) gaan we verder op de ingeslagen weg van de federale regering die de bijdrage in 2022 deels inperkte.

We verhogen het belastingvrije minimum. Alle inkomens genieten van deze lastenverlaging. Een aanpassing van de schijven en tarieven in de personenbelasting dienen in het geheel van een brede fiscale hervorming te worden herbekeken. Door een bredere belastbare basis waarin ook vermogenswinsten worden ondergebracht, kunnen de schijven verbreden waardoor je minder snel een hoger tarief bereikt. De progressiviteit van een lastenverlaging wordt samen met de herverdelingseffecten van de financieringsstromen geëvalueerd waarbij een progressiever fiscaal stelsel de doelstelling is.

De gewesten kunnen door middel van opcentiemen op de personenbelasting bijdragen aan de versterking van de progressiviteit. Ook zij hebben de sleutels in handen om lasten te verschuiven van arbeid naar vermogen en vervuiling. De Vlaamse jobbonus maakt de fiscaliteit extra complex waardoor werkenden nog moeilijk kunnen achterhalen waar ze recht op hebben. Bovenop de federale werkbonus versterkt het verder de promotieval wat betekent dat van een eventuele loonsverhoging weinig over blijft. We herzien het systeem

beter door een bredere fiscale hervorming op Vlaams niveau waarbij we opcentiemen progressief maken zodat lage en middelhoge inkomens een hoger nettoloon overhouden.

We werken onze fiscaliteit toe naar een neutrale behandeling van samenlevingsvormen waarbij we wel rekening houden naar verschillen in draagkracht. Zo moeten werkelijk alleenstaanden meer kosten alleen dragen wat hun draagkracht inperkt. Om hieraan tegemoet te komen voorzien we een iets hogere belastingvrije som voor werkelijk alleenstaanden. Omdat het huwelijksquotiënt alleenstaanden en feitelijk samenwonenden benadeelt, doven we dit systeem uit. Ook kinderen en personen ten laste bepalen de draagkracht van een huishouden. Omdat iedereen recht moet hebben op dezelfde ondersteuning passen we de verhoging van het belastingvrij minimum aan naar een belastingkrediet dat even hoog is per kind. Op termijn laten we de financiële ondersteuning voor kinderen volledig opgaan in het eenvoudige systeem van de kinderbijslag.

Een eerlijke bijdrage van vermogens

De 1% rijkste huishouden bezitten ongeveer een kwart van het totale nettovermogen in ons land, evenveel als de 75% minst vermogenden samen. Die grote vermogens komen voor het grootste deel uit nalatenschappen die door uitgekiende successieplanning bijna onbelast kunnen overgedragen worden. De allerrijksten halen het grootste deel van hun inkomen helemaal niet uit arbeid maar uit kapitaal. Toch worden die kapitaalinkomsten niet progressief, en soms zelfs helemaal niet belast. Een meer rechtvaardige vermogensfiscaliteit kan fiscale druk verschuiven van de armsten en de middenklasse naar het meest vermogende deel van de bevolking.

Groen wenst niet langer een fiscaal onderscheid te maken tussen inkomsten uit arbeid en inkomsten uit kapitaal. We pleiten voor een globalisering van de inkomsten. Een euro is een euro, en die belasten we op eenzelfde manier ongeacht de herkomst. Zo nemen we het onrecht weg dat arbeidsinkomen vandaag wél progressief belast wordt en vermogenswinsten aan een vlak of nultarief belast worden. De huidige situatie is onlogisch want de vermogensongelijkheid is vele malen groter. Door de verbreding van de belastbare basis kunnen de belastingvrije som omhoog en de belastingtarieven omlaag. Vooral de mensen voor wie werk de voornaamste inkomensbron is, profiteren hiervan. Maar ook voor wie een bescheiden spaarpot heeft, is het vervangen van de vlaktaks door een progressief tarief (dat toeneemt naarmate je in een hogere schijf terecht komt) een faire verschuiving.

We streven zoveel mogelijk neutraliteit na want vandaag is er een groot verschil in welk belastingtarief van toepassing is naargelang de vorm van het vermogen. De aberratie van onbelaste meerwaarden bij de verkoop van aandelen behoort wat Groen betreft op korte termijn tot het verleden. We zijn vandaag één van de uitzonderingen in Europa op dit vlak. Uiteraard zijn in dat geval ook minwaarden af te boeken in de belastbare basis. Door een belastingvrije som op vermogenswinsten ontzien we de middenklasse. Met een belasting op de inkoop van eigen aandelen die op de balans worden aangehouden, vermijden we dat dividenden aan de roerende voorheffing worden onttrokken.

Ook huurinkomsten willen we voortaan op een correcte manier belasten en niet langer op basis van een verouderd Kadastraal Inkomen. Dat is namelijk een slechte weerspiegeling van de realiteit waardoor sommigen teveel belastingen betalen en anderen te weinig. We volgen het advies van de Hoge Raad van Financiën om voortaan reële huurinkomsten te belasten. Doordat kosten voor renovatie en onderhoud kunnen afgetrokken worden, wordt renoveren extra aangemoedigd.

Een te grote vermogensconcentratie is nefast voor de sociale mobiliteit, het ondernemerschap, het klimaat en onze democratie. Net zoals armoede, is ook extreme rijkdom een maatschappelijk probleem. Om extreme rijkdom aan te pakken, is een miljonairsbelasting wenselijk. Die bestaat vandaag al in België in de vorm van de effectentaks, een belasting die van toepassing is op effectenrekeningen die meer dan 1 miljoen euro aan beurswaarde omvatten. Een groot deel van het vermogen, zeker bij superrijken, staat echter helemaal niet op een effectenrekening. We breiden de belastbare basis daarom uit naar andere bezittingen zoals aandelen op naam om uiteindelijk zo goed mogelijk het totale nettovermogen (vermogen min schulden) te benaderen. Omwille van de bredere belastbare basis trekken we de vrijstelling op naar 2,5 miljoen euro. Daarboven gelden progressief oplopende tarieven: 0,4% van 2,5 tot 5 miljoen; 0,8% van 5 tot 10 miljoen en 1,2% op het nettovermogen daarboven.

Ook de regionale overheden hebben de instrumenten in handen om rechtvaardiger te belasten en lasten te verschuiven van arbeid naar vermogens. De erf- en schenkelasting kent in Vlaanderen en Brussel in enkele gevallen hoge tarieven maar mensen die echt over een groot vermogen beschikken, weten dit makkelijk te omzeilen. We laten de tarieven bij schenkingen en erfenissen nauwer op elkaar aansluiten en schaffen het verschil tussen financieel kapitaal en vastgoed af. In beide gevallen komen de huidige uiteenlopende tarieven vooral mensen ten goede die veel financiële ruimte hebben. Schenken vormt bovendien een financieel risico voor de schenker. De fiscus moedigt dit dus beter niet extra aan. We verstrengen ook het gunstregime voor familiale bedrijven en vennootschappen dat teveel mogelijkheden biedt om een groot deel van het vermogen aan een heel gunstig tarief over te laten. Ontwijkingsroutes pakken we aan. Door minder uitzonderingen en dus een bredere belastbare basis kunnen sommige tarieven omlaag. We evolueren naar een progressieve heffing op het geheel van schenkingen en nalatenschappen die een persoon tijdens het leven ontvangt (Tirelire-systeem).

De onroerende voorheffing wordt door de gewesten geïnd, al gaan de opbrengsten voornamelijk naar de gemeenten en in beperktere mate de provincies. De belastbare basis is het verouderde geïndexeerde Kadastraal Inkomen (K.I.). Dit zorgt voor oneerlijke situaties tussen eigenaars met een vergelijkbaar pand en voor een onrechtvaardige verhouding tussen wie heel duur vastgoed heeft en goedkoper vastgoed. We stellen daarom voor om voortaan rekening te houden met een realiteitsgetrouwe waarde. Dit kan middels een aanpassing van de tarieven op een budgetneutrale manier. Hierdoor verschuiven we de bijdrage van wie jarenlang te veel betaalde naar wie al die tijd voordeliger af was. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest harmoniseren we de onroerende voorheffing op gewestniveau. Vandaag zijn net de rijkere Brusselse gemeenten aantrekkelijker dan armere gemeenten die op deze manier aan extra inkomsten willen geraken.

Eigenaars die recht hebben op een vermindering van de onroerende voorheffing krijgen deze automatisch, huurders moeten deze vermindering zelf aanvragen. Aangezien huurders gemiddeld een lager inkomen en vermogen hebben, moeten de gewesten er een prioriteit van maken om de non-take up hiervan terug te dringen. Zo krijgen ook de huurders waar ze recht op hebben.

Groen wil dat ons land verder zet met een Europese kopgroep om een ambitieuze Financiële Transactietaks (FTT) in het leven te roepen. Die belasting vermijdt computergestuurde beurstransacties met een louter speculatief karakter die de stabiliteit van het financieel systeem onder druk zetten. Zolang de FTT er niet is bepleit Groen dat er niet langer een plafond wordt toegepast bij de taks op beursverrichtingen (TOB).

Een vennootschapsvorm om te ondernemen, niet om te optimaliseren

Er is een groot onevenwicht in fiscale en parafiscale bijdragen naargelang de ondernemingsvorm. Al te vaak wordt de keuze tussen een eenmanszaak en een vennootschap ingegeven door louter fiscale overwegingen. Het is ook een populaire route bij kaderpersoneel. Wie een managementvennootschap opricht en de diensten factureert in plaats van in dienstverband te werken, betaalt plots veel minder belastingen. De wetgever laat vandaag namelijk toe dat inkomen uit arbeid kan worden omgezet naar inkomen uit kapitaal om een lagere belasting- en parafiscale druk te verkrijgen. Zo krijg je twee maten, twee gewichten. Klassefiscaliteit, want een groep kan zich onttrekken aan de tarieven waar mensen met een vergelijkbare draagkracht wel aan belast worden. Ook zien de gewesten en lokale overheden omwille van de gemiste opcentiemen middelen verdwijnen door deze trend. Een rechtvaardig systeem wil dat die keuze (para)fiscaal neutraal is. We roepen daarom de vervennootschappelijking een halt toe en verhinderen dat privékosten als bedrijfskosten kunnen worden ingeboekt.

De toepassing van het principe "een euro is een euro" waarbij belastingen betaald worden ongeacht of het inkomen uit arbeid of uit kapitaal komt, zorgt voor een neutrale behandeling die de vervennootschappelijking vanuit fiscale optimalisatie stopzet. Zolang dit niet het geval is, zijn dringend andere maatregelen nodig die vermijden dat progressief belast arbeidsinkomen wordt omgezet naar roerend inkomen. We baseren ons daarbij op de voorstellen van de Hoge Raad van Financiën en de blauwdruk voor de brede fiscale hervorming.

Eenvoud leidt tot rechtvaardigheid

Twee werknemers met een gelijkaardige loonkost kunnen in ons systeem met een heel verschillende belastingdruk geconfronteerd worden. Die ongelijke behandeling is het gevolg van de wildgroei aan fiscale koterijen. Omdat die voordelige regimes vooral bij hoge

inkomens voorkomen, ondergraven ze het draagkrachtprincipe. Ironisch genoeg zorgt die uitholling van de belastbare basis en de economische kostprijs van die lijst uitzonderingen ervoor dat er vandaag weinig ruimte is voor een lastenverlaging. De oplossing? Schoon schip maken en met de opbrengst een lastenverlaging op arbeid financieren. Zo wordt een verloning in euro's terug aantrekkelijker voor werkgevers en werknemers.

Voor werknemers impliceert het wegwerken van uitzonderingen meer vrijheid omdat ze een hogere netto vergoeding voor de geleverde arbeid gewoon op de bankrekening krijgen. Voor werkgevers betekent het een gelijk speelveld en een enorme administratieve vereenvoudiging. Voor zowel werknemers als werkgevers betekent het dat er meer centen overblijven, omdat minder vloeit naar aandeelhouders van (vaak buitenlandse) dienstverleners, banken en leasingbedrijven die van de Belgische complexiteit hun verdienmodel maakten.

Groen pleit voor een uitvoering van het advies van de Hoge Raad van Financiën om de meeste uitzonderingeregimes, belastingverminderingen en -aftrekken geleidelijk af te schaffen zodat de heffingen op arbeid omlaag kunnen. De ambitie die de federale regering verwoordde in het regeerakkoord moet in de volgende legislatuur uitgevoerd worden.

Groen wenst een verdere inperking van de voordeelregimes zoals voor sportbeoefenaars, en niet of laag belaste beroepsinkomsten zoals deelnames in winstpremies. Binnen het systeem van bewezen beroepskosten willen we het oneigenlijk gebruik tegengaan.

We maken voortaan uitzonderingen tijdelijk en afhankelijk van hun doeltreffendheid. Wanneer voordeelregimes in het leven worden geroepen, worden duidelijke, meetbare doelstellingen geformuleerd. Naarmate de vervaldatum nadert, beoordeelt een audit in welke mate de doelstellingen behaald worden. Het voordeelregime dooft uit na het verstrijken van de periode, tenzij het verlengd wordt door het parlement. Op die manier spreken we niet van een verworven recht maar geeft het parlement een actieve bevestiging naargelang de doelmatigheid van het beleid.

Sommige vergoedingen worden belast door middel van een voordeel alle aard dat veel lager is dan het werkelijke voordeel. Groen wil die ongelijke behandeling laten uitdoven door het VAA stelselmatig te laten toenemen tot de reële waarde. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om het ter beschikking stellen van een woning, huispersoneel en een salariswagen. In het geval van het privégebruik van de wagen zorgt dit voordelig regime bovendien voor overconsumptie en de fileproblematiek. Het is dus logisch dat voor de berekening van het reële voordeel ook wordt gekeken naar het effectieve privégebruik. Ook de uitholling van de sociale zekerheidsbijdragen schroeven we terug door de loonbegrippen maximaal te harmoniseren. Een grote hervorming zet alternatieve verloningsvormen zoals bijvoorbeeld aandelenopties en warrants op gelijke voet met normaal loon. Met een ruime overgangperiode kunnen werknemers en bedrijven geleidelijk inspelen op de gewijzigde context.

Op het belastingaangifteformulier van 2023 staan 843 codes terwijl de grote meerderheid van de mensen er minder dan 20 gebruikt. Groen wil werk maken van een reductie van het aantal codes door een verregaande vereenvoudiging. Dit laat ook toe om belastingaangiftes

meer te automatiseren, terugbetalingen sneller uit te voeren en de vooraf ingevulde belastingaangiftes correcter te maken. Dit impliceert het einde van heel wat fiscale uitgaven zoals bijvoorbeeld de belastingvermindering voor mensen met een huisbediende.

Eerlijke bijdrage van multinationals

Ook multinationale bedrijven moeten in elk land waar ze actief zijn eerlijke belastingen betalen. Doen ze dat niet, dan vormt dit een concurrentieel nadeel voor de kleinere, lokale ondernemingen. Grote bedrijven die opereren op meerdere plaatsen in de wereld kunnen dit vandaag makkelijk in hun voordeel laten spelen. Daarbij komt dat heel wat landen maar al te graag inspelen op de mogelijkheid om met winsten te schuiven tussen het ene en het andere land. De neerwaartse fiscale spiraal om ongegeneerd bedrijven te lokken, botst op een trendommekeer. Er is steeds meer besef dat de race to the bottom, inderdaad, op de bodem eindigt. Door samen te werken sluiten landen de mazen van het fiscale net en eisen ze een faire bijdrage van multinationals.

Daarom is het belangrijk om maximale transparantie na te streven van waar vennootschappen hun winsten boeken. De Europese land per land rapportering verzamelt de belangrijkste informatie maar toont jammer genoeg nog een aantal gebreken. Ons land moet druk zetten op het Europese niveau om de Richtlijn te verbeteren en winsten buiten de EU werkelijk per land te rapporteren en niet louter op geaggregeerd niveau.

We hervormen het systeem van fiscale rulings (voorafgaande beslissingen) omdat ze vandaag bijdragen aan een ongezonde concurrentie tussen landen en wereldwijd belastinginkomsten doen eroderen. We zorgen voor een grotere transparantie en betere regels. De mogelijkheid tot pre-filing wordt afgeschaft en rulings worden steeds openbaar gemaakt, zij het geanonimiseerd. Zo wordt een platform opgezet waaruit belastingbetalers kunnen afleiden welke belastingtransacties en regelingen als misbruik worden beschouwd en welke door de belastingdienst als normaal worden beschouwd.

Er werden de voorbije jaren enorme stappen gezet om alle multinationale bedrijven aan een globale minimumbelasting te onderwerpen. Het historische akkoord werd intussen omgezet in een Europese richtlijn en Belgische wetgeving. We zetten de strijd verder voor een mondiale minimumbelasting die hoger is dan 15% en waarbij de winsten aan een unitaire taxatie worden onderworpen. Zo kunnen ze verdeeld worden tussen landen waar de multinational actief is op basis van de reële economische activiteit, niet op basis van waar de winst op papier geboekt wordt. Dat kan voordelig zijn voor kleinere landen als België maar absoluut ook en vooral voor lagere inkomenslanden. Binnen de EU moet ons land pleiten voor een ambitieuze toepassing van de “Business in Europe: Framework for Income Taxation” (BEFIT) proposal. België moet daarnaast pleiten voor een orgaan binnen de Verenigde Naties zodat zoveel mogelijk landen kunnen deelnemen in de mondiale minimumbelasting.

Grote tech bedrijven halen grote winsten en betalen weinig belastingen. Ze zijn nochtans alomtegenwoordig en vormen oneerlijke concurrentie voor de lokale en meer kleinschalige

bedrijven. Ze hebben alle recht om ook in ons land hun diensten aan te bieden maar het zou onrechtvaardig zijn als ze geen eerlijke bijdrage leveren op de winsten die ze dankzij de gebruikers in ons land genereren. Zolang er geen afdoend internationaal initiatief is (OESO pijler 1) wil Groen met een Belgisch initiatief grote digitale bedrijven belasten, zoals in het federale regeerakkoord werd afgesproken.

Maakt een bedrijf extra veel winst door uitzonderlijke en onvoorspelbare gebeurtenissen zoals bijvoorbeeld een oorlog of voedselschaarste, dan is het economisch verstandig om op de zogenaamde overwinst een extra belasting te laten betalen. Dit was de voorbije jaren erg actueel met de overwinsten die sommige energiebedrijven konden boeken ten gevolge van de oorlog in Oekraïne. De Europese Unie moet een structurele oplossing hebben wanneer dit voorkomt. Daarom pleit Groen voor een Europese overwinstbelasting die potentieel voor alle sectoren kan worden toegepast.

In eigen land doen we een grondige evaluatie van de gunstregimes waar vooral grote bedrijven gretig hun weg naar vinden. Daarmee corrigeren we de onderfinanciering van de tariefverlaging in 2017. Zo pleit Groen voor een verstrenging van het stelsel van Definitief Belaste Inkomsten (DBI) en een grondige herziening van het systeem van niet-doorstorting van de bedrijfsvoorheffing. Daarvoor kunnen de audit van het Rekenhof (2019) en de voorbereidingen van de brede fiscale hervorming als leidraad dienen. De innovatie-aftrek herleiden we tot een effectievere aanjager van onderzoek en ontwikkeling die minder gevoelig is aan agressieve fiscale planning door multinationals. Hierdoor laten we de effectieve belastingtarieven die sommige multinationals betalen dichter aansluiten bij het nominale tarief.

Fiscale fraude en ontwijking

In een rechtvaardige samenleving is geen plaats voor fiscale fraude en ontwijking. Volgens verschillende bronnen kost dit ons land tussen de 20 en 30 miljard euro per jaar. In het najaar van 2021 werd de hardnekkigheid van dit verschijnsel nog maar eens aangetoond in de Pandora Papers. Een groep rijke individuen weigert om een faire bijdrage te leveren en beschikt daarvoor over de nodige middelen en kennis. De extra druk op de overheidsfinanciën gaat vaak ten koste van meer kwetsbare mensen die in grotere mate afhankelijk zijn van publieke dienstverlening. Mensen die wél eerlijk bijdragen, zijn de dupe van fiscale ontwijking en fraude.

We voeren de strijd tegen fiscale fraude stevig op om dit onrecht te keren. We maken eindelijk de noodzakelijke vuist tegen fiscale fraude. Daarom stelt Groen voor om de structuren en het wetgevend kader op te zetten die nodig zijn om fraude en belastingoptimalisatie te onderscheppen en te voorkomen.

We voorzien meer middelen, knowhow en personeel bij de diensten van de FOD Financiën, politie en justitie. We versterken de rol en de legitimiteit van de administratie. Zo vergroten we de pakkans. Een inspecteur bij de Bijzondere Belastinginspectie verdient de eigen loonkost in het tienvoud terug. Dankzij meer transparantie en samenwerking wordt

opsporing makkelijker. We schalen daarom de door de federale regering geïntroduceerde Multidisciplinaire onderzoeksteams (MOTEM's) verder op.

De overheidsdiensten beschikken al over heel veel informatie over de inkomens en vermogens in binnen- en buitenland. We laten mits inachtnaam van de bescherming van de privacy toe dat deze gegevens door middel van datamining worden ingezet voor de actieve opsporing van criminele activiteiten, waaronder fiscale en sociale fraude. Een volwaardig vermogensregister is een cruciaal instrument in de strijd tegen fraude. Wanneer nationale vermogensregisters gekoppeld worden op Europees niveau stopt de transparantie niet aan de landsgrenzen.

Superrijken maken vaak gebruik van allerlei vennootschapsconstructies om het vermogen in onder te brengen. Om zicht te hebben wie daarbij de 'uiteindelijke begunstigden' zijn, werden recent grote stappen vooruit gezet met de zesde Europese anti-witwasrichtlijn. Die informatie wordt opgenomen in UBO-registers en is raadpleegbaar onder strikte voorwaarden. Groen wil die toegang tot het Belgische register verruimen en op Europees niveau de Richtlijn aanpassen om de transparantie verder te laten toenemen. We stellen tussenpersonen verantwoordelijk voor hun rol in offshore financiële constructies en leggen strengere sancties op aan belastingadviseurs die actief meewerken aan fiscale ontduiking.

We leggen de werkgroep die op Europees niveau de lijst van belastingparadijzen bepaalt (Code of Conduct Group on Business Taxation) meer transparantie en ambitie op. In eigen land voorzien we één uniforme en strenge lijst van belastingparadijzen die volgens een vast stamien wordt geëvalueerd. De fiscus moet meer controle uitoefenen op betalingen aan belastingparadijzen, met name door het begrip "kunstmatige constructie" te verduidelijken.

Belastingverdragen met andere landen hebben een grote impact op de ontwijkmogelijkheden. Vaak zijn die extra problematisch voor lagere en middeninkomenslanden. Ons land moet de dubbelbelastingverdragen heronderhandelen om ze coherent te maken met het ontwikkelingsbeleid. Ook belastingverdragen met belastingparadijzen die volharden in schimmige belastingregels moeten herzien worden of kunnen indien nodig eenzijdig opgezegd worden.

Als fraude strenger bestraft wordt, maken potentiële fraudeurs andere beslissingen. Zelden raakt een fraudeur achter de tralies. Een audit van het strafrechtstelsel moet ervoor zorgen dat de straffen effectiever worden. We elimineren de mogelijkheid om grote fraudeprocessen af te kopen om een einde te maken aan de huidige klassenjustitie. We maken dus de verruimde minnelijke schikking onmogelijk.

We voeren de verplichting tot (gestructureerde) elektronische facturatie gespreid in de tijd in voor alle bedrijven. Grote bedrijven dienen op korte termijn aan te voldoen, voor kleinere ondernemingen voorzien we een ruimere inlooptijd. Dit biedt heel wat voordelen voor zowel de bedrijven als voor de overheid, zoals administratieve vereenvoudiging, automatisering en een betere innig van de btw.